

KONJURACYJA (2) *sb f*

Tekst nie oznacza ó; pierwsze a jasne.

pl G konjuracyj (1). ◇ A konjuracyj(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zaklęcie, formuła magiczna [coniuratio, coniuracio Łac sr] (2) : Widziśz onę niewiáftę/ co gárcze przedáie: [...] tá/ gdy iá kilká coniuráciy zmowie/ potłucze hnet/ te wśzytki garki kijem. GórnDworz T4v; Zátym ten/ obrociwśzy lie kilká kroć w koło/ pocźnie mručzeć wrzczy coniuráciyie/ á y tedy/ y owedy fłowo iákie niezwykłe głońniey wyrzeczé/ áby ow mnimiał/ że diabłow wzywa GórnDworz T5.

ZCh